

fiskevattenägarna

Sveriges fiskevattenägareförbund

REMISSYTTRANDE

2018-03-26

Ert datum 2017-12-20

Ert dnr N2017/07438/FF

Näringsdepartementet

103 33 Stockholm

Utredningen Sveriges besöksnäringens betänkande *Ett land att besöka* – en samlad politik för hållbar turism och växande besöksnäring (SOU 2017:95)

Sveriges Fiskevattenägareförbund har tagit del av utredningen Sveriges besöksnäringens betänkande *Ett land att besöka* – en samlad politik för hållbar turism och växande besöksnäring. Vi önskar lämna följande synpunkter vilka framförallt fokuserar på insatsområdet *Naturturism* vilket mer specifikt ligger inom vår organisations och våra medlemmars intressesfär.

Sammanfattning

Sveriges Fiskevattenägareförbund välkomnar generellt de förslag som syftar till att på allvar få upp besöksnäringen på den politiska agendan och genom strategier på olika nivåer samt satsningar på utveckling och innovation skapa en strukturerad plattform för utvecklingen av denna för nationen, och i synnerhet för landsbygden, viktiga näring. Samtidigt vill vi varna för att för mycket ny administration, samordningsåtgärder och tidskrävande myndighetsarbete hotar att ta resurser från konkret verksamhet.

Utredningens vision om besöksnäringens potential att fungera som ett kitt mellan olika delar av landet, inte minst mellan stad och landsbygder, förpliktigar och här saknar vi konstruktiva förslag som får detta kitt att fästa ordentligt.

I betänkandet saknar vi skarpa förslag på reformering av strandskyddsbestämmelserna för att främja och underlätta utvecklingen av småskalig gårdsbaserad fiske- och upplevelseturism på landsbygden. Vi saknar också förslag och ambitioner att implementera en nödvändig lokal förvaltningsmodell för kustens och skärgårdarnas enskilda fiskevatten. Vi har under pågående utredning lyft fram och utvecklat dessa båda avgörande faktorer som begränsar förutsättningarna att utveckla näringsverksamhet kring landsbygdens enskilda fiskevatten som produktionsmedel i ett skriftligt inspel till utredningen (2017-05-29).

Vi noterar att förslagen om kompetensförsörjning inom besöksnäringen även riktar sig till offentliga myndighetsutövare. Vi vet att det behövs kompetensutveckling om landsbygdens förutsättningar, i synnerhet om den svenska fiskerättsliga plattformen och dess betydelse för fiskerinäringarna på landsbygden. Vi vill betona att kompetensen om dessa frågor behöver

förstärkas hos departement och myndigheter på alla nivåer samt även hos många organisationer och aktörer som är kopplade till eller verksamma inom naturturismen. Kompetens i dessa frågor måste också ingå i utbildningsplanen för grundläggande utbildningar inom turism- och naturbruk på både gymnasie- och högskolenivå.

I detta sammanhang vill vi påpeka att även expertmyndigheten Lantmäteriet lider av kompetensutarmning och personalbrist. Detta får allvarliga konsekvenser genom att fiskerättsliga förrättningar handläggs bristfälligt och att servicen till landsbygdens fiskerätts- och markägare nu raderas i allt snabbare takt. Vi vill betona att en fungerande Lantmäterimyndighet är av avgörande betydelse för besöksnäringen på landsbygden och i synnerhet för naturturismen. Väl förankrad naturturism kräver avtal med mark- och fiskerättsägare och detta kräver i sin tur en Lantmäterimyndighet som kan utreda exempelvis fiskerättsliga förhållanden som grund för avtalen. Lantmäteriet tar sedan drygt ett år tillbaka inte på sig sådana utredningsuppdrag. Ett allvarligt samhällsproblem som utredningen inte har beaktat.

Sveriges Fiskevattenägareförbund besitter av naturliga skäl mycket kompetens om landsbygdens enskilda fiskevatten och resursens förutsättningar för naturturism. Det är därför anmärkningsvärt att utredningen inte har bemödat sig att ta del av dessa kunskaper och att den nyckelroll vår organisation har överhuvudtaget inte nämns i avsnittet om naturturismen. Det rimmar illa med alla ansatser om förankrad naturturism. Merparten av Sveriges fisketuristiska företag har enskilda fiskevatten som utgångspunkt för sin verksamhet. Vi hoppas att dessa omständigheter rättas till vid förverkligande av utredningens förslag.

Allmänt

Skog, mark- och fiskevatten är landsbygdens produktionsmedel. Sveriges unika fiskevatten och rika fiskeresurs har en mycket stor potential för framtida landsbygdsnäringsområden som kan hålla liv i och utveckla landets glesbygder. Landets fiskerättsägare har en nyckelroll i utvecklingen av fisketurism och angränsande övrig naturturism.

Sveriges Fiskevattenägareförbund är rikstäckande intresseorganisation för landets ägare och förvaltare av enskilda fiskevatten. Vårt förbund är den enda organisationen som bevakar fiskerätten, fiskevården och fiskevattnens utveckling ur ett långsiktigt ägarperspektiv och som kopplar ihop äganderätten med en ansvarsfull fiskeförvaltning. Förbundet organiserar många företag inom fiskerinäringen. I medlemsleden har vi ett stort antal fisketurismföretagare som bedriver näringsverksamhet, många gånger kombinerat med annan naturturism, utifrån fastighetens enskilda fiskevatten och dess fisk och kräftresurser. Våra fiskevårdsområdesföreningars och övriga förvaltares upplåtelse av fiskemöjligheter till allmänhetens fritidsfiske och extern fisketurism är omfattande.

Vi producerar kontinuerligt studieböcker och vägledningsmaterial som syftar till att understödja våra medlemmars viktiga förvaltnings- och utvecklingsarbete kring landsbygdens fiskevattenresurs. Studieböckerna beskriver modeller som grundar sig på många års konkret utvecklingsarbete inom småskalig gårdsbaserad fiske- och landsbygdsturism.

Vi följer strandskyddsfrågan intensivt och dess koppling till näringsutveckling på landsbygden. Vi anser bland annat att gårdsbaserad fisketurism som ny landsbygdsnäring måste få samma lagstadgade möjlighet till undantag från strandskyddet som den traditionella fiskerinäringen.

Förbundet är pådrivande i arbetet med att förbättra villkoren för lokal fiskeförvaltning. I synnerhet arbetar vi för en lokal förvaltningsmodell för kust-, skärgården och i de stora sjöarna inom områden där det idag råder fritt handredskapsfiske. Fisketurismen som förankrad och uthållig landsbygdsnäring kräver lokal förvaltning, fiskevård och incitament för lokalt engagemang.

Kapitel 3.3 – Mål för politiken

Utredningen föreslår:

- *att regeringen föreslår att riksdagen fattar beslut om ett nytt övergripande politiskt mål för hållbar turism och växande besöksnäring.*
- *att det nya övergripande målet är att öka besöksnäringens och turismens bidrag till hållbar ekonomisk, social och miljömässig utveckling i hela landet.*

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslagen.

Kapitel 3.4 – En nationell strategi för hållbar turism och växande besöksnäring

Utredningen föreslår:

- *att regeringen utvecklar och antar en nationell strategi för hållbar turism och växande besöksnäring – en plattform för hur politiken ska utformas och genomföras fram till 2030 – och att utvecklingen av denna strategi sker i samverkan med besöksnäringen, statliga myndigheter, regioner, kommuner och det civila samhället.*
- *att en vision kopplas till det övergripande politiska målet och en nationell strategi för hållbar turism och växande besöksnäring. Ett förslag från utredningen är: 2030 är svenska besöksupplevelser hållbara, globalt konkurrenskraftiga och innovativa, turism är högt värderat av svenska invånare och besöksnäringen attraktiv att verka inom som företagare och anställd.*

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslagen förutsatt att organisationer som företräder ägare och förvaltare av besöksnäringens produktionsmedel konstruktivt involveras i strategiarbetet.

Kapitel 3.5 – Strategiska insatsområden och delmål

Utredningen föreslår:

- *att den nationella strategin för hållbar turism och växande besöksnäring delas upp i ett antal strategiska insatsområden och att det övergripande politiska målet bryts ner på mätbara delmål inom dessa strategiska insatsområden.*

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslagen förutsatt att organisationer som företräder mark- och fiskevattenägare konstruktivt involveras i utvecklingsområdena *naturturism* och *företagens villkor*.

Kapitel 3.6.1 Nationellt besöksnärlingsforum

Utredningen föreslår:

- att regeringen inrättar ett Nationellt besöksnärlingsforum som bjuder in besöksnärlingen, statliga myndigheter, regioner och kommuner till utveckling och koordinering av en nationell strategi för hållbar turism och växande besöksnärling.
- att Nationellt besöksnärlingsforum får ett sekretariat på Regeringskansliet och att detta bemannas med personer med god kunskap om de strategiska insatsområdena, motsvarande tre heltidsanställda.

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslagen förutsatt att organisationer som företräder mark- och fiskevattenägare konstruktivt involveras i forat eller dess rådgivande grupp.

Kapitel 3.6.2 Ny nationell funktion för utveckling och innovation

Utredningen föreslår:

- regeringen bildar en ny nationell funktion med uppdrag att främja långsiktig uppbyggnad av innovationsförmåga och kunskapsutveckling inom en rad strategiska insatsområden, samt att koordinera besöksnärlingens aktörer och behov med innovationsstödsystemets aktörer.

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslaget om innovations- och utvecklingsinstitut men vill påpeka vikten av att kompetens om landsbygdsens förutsättningar, äganderätt och fiskerätt säkerställs i ett sådant institut.

Kapitel 3.6.3 Besöksnärlingens myndighetsgrupp

Utredningen föreslår:

- att regeringen ger Tillväxtverket ett stärkt mandat att samordna, leda och återrapporera arbetet i Besöksnärlingens myndighetsgrupp och att detta tydliggörs i myndighetens regleringsbrev.

Sveriges Fiskevattenägareförbund vill påtala betydelsen av att kompetens om landsbygdsens förutsättningar, äganderätt och fiskerätt finns inom denna myndighetsgrupp.

Kapitel 3.6.4 Etablering av en starkare samverkansarena för näringslivet

Utredningens föreslår:

- att regeringen ger Tillväxtverket ett uppdrag och resurser att, i dialog med Svensk Turism, under 2018–2019 stödja besöksnärlingens branscher att samla sig till en starkare gemensam struktur. Syftet är att mobilisera engagemang och resurser för att

möta de offentliga insatserna i genomförandet av den nationella strategin för hållbar turism och växande besöksnäring.

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslaget.

Kapitel 4 Besöksnäringen – en del av ett hållbart samhällsbygge

Utredningens föreslår:

- *att regeringen ändrar Tillväxtverkets instruktion så att den tydliggör att Tillväxtverket är ansvarig myndighet för samordning och kunskapsspridning inom kunskapsområdet hållbar utveckling inom turism och besöksnäring. Detta inkluderar definitioner och metoder för mätning och uppföljning av hållbarhetskriterier i turism.*
- *att regeringen ger Tillväxtverket i uppdrag och resurser för att som uppföljning av de satsningar som genomförts på Hållbar destinationsutveckling och Hållbar produktutveckling inom natur- och kulturbaserad turism – en pilotsatsning på Hållbar destinationsutveckling genom samarbete mellan stad och landsbygd.*

Sveriges Fiskevattenägareförbund efterfrågar i sammanhanget behov av kompetens om bland annat den enskilda fiskerätten. Det är nödvändigt att kompetens om landsbygdens förutsättningar, äganderätt och fiskerätt säkerställs hos Tillväxtverket inom ramen för detta uppdrag.

Kapitel 6 Kompetensförsörjning

Utredningens föreslår:

- *att regeringen ger Tillväxtverket i uppdrag att i dialog med regionalt utvecklingsansvariga, besöksnäring, länsstyrelser och akademi genomföra insatser för strategisk kompetensutveckling i företag och organisationer inom naturturism, kulturturism, måltidsturism och evenemang och möten.*
- *att regeringen ger Tillväxtverket i uppdrag att i samverkan med regionalt utvecklingsansvariga och i dialog med länsstyrelser, kommuner och besöksnäringens branschorganisationer kartlägga och föreslå kompetensutvecklande insatser för offentliga myndighetsutövare som arbetar med tillstånd och tillsyn på lokal, regional och nationell nivå, speciellt kring besöksnäringens struktur och villkor.*
- *att regeringen ger Tillväxtverket i uppdrag att i samverkan med regionalt utvecklingsansvariga och i dialog med länsstyrelser, kommuner och besöksnäringens branschorganisationer kartlägga och föreslå kompetensutvecklande insatser för personer som arbetar inom destinationsorganisationer på lokal och regional nivå.*

Sveriges Fiskevattenägareförbund upplever att okunskapen är påtaglig hos tjänstemän på departement och myndigheter om landsbygdens villkor och förutsättningar. Detta leder till förslag, bestämmelser och initiativ som inte är förankrade i verkligheten och därför är kontraproduktiva och missgynnar landsbygden och dess näringsliv. Vi upplever att det finns ett påtagligt behov av att medvetandegöra den enskilda fiskerätten och dess betydelse som plattform för väl förankrade fiskerinärningar på landsbygden. Vi vill betona att behovet av att förstärka kompetensen om dessa frågor är mycket stort hos departement och myndigheter på alla nivåer samt även hos många organisationer och aktörer som är kopplade till eller verksamma inom naturturismområdet. Kompetens i dessa frågor måste också förmedlas i

grundläggande utbildningar inom turism- och naturbruk på både gymnasie- och högskolenivå.

Kapitel 10 Naturturism

Utredningens föreslår:

- *att regeringen som en del i framtagandet av en nationell strategi för hållbar turism och växande besöksnäring formulerar och antar politiska mål och en delstrategi för utveckling av naturturism. Arbetet ska ske i samverkan med statliga myndigheter, länsstyrelser, regioner, kommuner samt besöksnäringen, och i relevanta delar beakta den strategi för naturturism som besöksnäringens aktörer utvecklar.*
- *att regeringen ger Naturvårdsverket i uppdrag att efter samråd med branschorganisationer genomföra informationsinsatser om allemansrätten till målgruppen företag och organisationer i besöksnäringen, samt efter samråd med Visit Sweden till målgruppen internationella besökare i Sverige.*
- *att regeringen ger Naturvårdsverket i uppdrag att i samverkan med Riksantikvarieämbetet utveckla ett förslag för hur skyddade natur- och kulturområden, inklusive nationalparker, och biosfärområden kan användas för utveckling av natur- och kulturturism för inhemska och inkommande besökare. Uppdraget ska redovisas efter samråd med Tillväxtverket, Statens Jordbruksverk, Skogsstyrelsen, Sametinget, länsstyrelser, regioner, kommuner och besöksnäringens branschorganisationer.*
- *att regeringen ger Statens Jordbruksverk ett långsiktigt uppdrag att ansvara för kunskap och information om särskilda förutsättningar för företagande inom fisketurism, Naturvårdsverket ett långsiktigt uppdrag att ansvara för kunskap och information om särskilda förutsättningar för företagande inom vilt- och jakt-turism samt Skogsstyrelsen ett långsiktigt uppdrag att ansvara för kunskap och information om särskilda förutsättningar för företagande inom naturturism i skog.*

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslagen om en delstrategi för naturturism, att informationsinsatserna om allemansrätten förstärks och att det utformas en modell för naturturism i skyddade områden förutsatt att organisationer som företräder mark och fiskevattenägare konstruktivt involveras i strategiarbetet. Särskilt viktigt är det att Statens Jordbruksverk tar ansvar, på allvar beaktar och konstruktivt samarbetar med företrädare för dessa grundläggande intressen när myndigheten fullgör sitt uppdrag för att skapa förutsättningar för företagande inom fisketurism.

Sveriges Fiskevattenägareförbund besitter av naturliga skäl mycket kompetens om landsbygdens enskilda fiskevatten och resursens förutsättningar för naturturism. Det är därför anmärkningsvärt att utredningen inte har bemödat sig att ta del av dessa kunskaper och att den nyckelroll vår organisation har överhuvudtaget inte nämns i avsnittet om naturturismen. Det rimmar illa med alla ansatser om förankrad naturturism. Merparten av Sveriges fisketuristiska företag har enskilda fiskevatten som utgångspunkt för sin verksamhet. Vi hoppas att dessa omständigheter rättas till vid förverkligande av utredningens förslag.

I utredningens uppdrag har ingått att kartlägga behov som behöver täckas och hinder som behöver tas bort för att främja en positiv utveckling av besöksnäringen. Inom området naturturism saknar vi konstruktiva förslag som verkligen tar tag i grundproblemen.

Sveriges Fiskevattenägareförbund vill därför återigen lyfta fram två avgörande faktorer som begränsar förutsättningarna att utveckla fisketurism kring landsbygdens enskilda fiskevatten som produktionsmedel. Den ena faktorn är strandskyddet och dess utformning. Den andra är avsaknaden av lokal förvaltning utmed kusten, skärgården och de stora sjöarna.

I det följande utvecklar vi dessa båda begränsande faktorer och föreslår lösningar vilka skulle skapa förutsättningar för en harmonisk utveckling av fisketurism som bedrivs utifrån landsbygdens enskilda fiskevatten. Motsvarande budskap har vi tidigare också fört fram både till den parlamentariska landsbygdskommittén och till strandskyddsdelegationen.

Strandskyddet och fisketurism på landsbygden

Den första lagstiftningen om strandskydd tillkom 1950 och syftade till att trygga allmänhetens tillgång till stränder. Strandskyddslagstiftningen har sedan utvidgats 1975 och senast 1994 då dess syfte även kom att omfatta strändernas betydelse för den biologiska mångfalden. Strandskyddsbestämmelserna ingår idag i miljöbalkens kapitel om områdesskydd.

Det har runnit mycket vatten under broarna på landsbygden sedan mitten av 1900-talet. Nya, moderna näringar med bas i jord- och skogsfastigheternas enskilda vatten kräver nya lösningar och förutsättningar för att kunna utvecklas.

En levande landsbygd och ett uthålligt friluftsliv kräver ett fungerande näringsliv. Mark- och fiskevatten är landsbygdens produktionsmedel. Det är därför mycket viktigt att strandskyddets tillämpning inte hindrar etableringen och utveckling av småskaliga landsbygdsnärings- och till denna kopplad besöksnäring. Landets unika vattenrikedom är vår stora potential för framtida landsbygdsnärings- och för att hålla liv i glesbygderna. Därför är rimliga strandskyddsregler så viktigt för landsbygden.

Sveriges Fiskevattenägareförbund kan visa många exempel där nuvarande strandskyddsregler försvårar och i många fall omöjliggör etablering och expansion av småskalig fisketurism på landsbygdsfastigheter. Trots att övriga förutsättningar finns i form av bra fiskevatten, goda och välvårdade fiskbestånd och inte minst brinnande entreprenörsanda. Det är nödvändigt att nuvarande strandskyddsregler omarbetas så att initiativ kring småskalig fisketurism på landsbygden inte kvävs i sin linda.

Gårdsbaserad småskalig fisketurism förutsätter att gästerna erbjuds ett sjönära boende och serviceanordningar nära vattnet för att vara attraktiv på marknaden. Denna näringsverksamhet försvårar inte, utan förbättrar, tillgängligheten till ett berikande friluftsliv. Boende och serviceanläggningar nära vattnet gynnar friluftslivet, kanaliserar besökare och främjar levande landsbygd.

Sveriges Fiskevattenägareförbund anser att LIS-områdenas möjlighet att främja landsbygdsutveckling har stora inbyggda begränsningar. Det är omöjligt att i förväg planera var olika entreprenörsinitiativ, exempelvis inom fiske- och landsbygdsturism, skall blomma upp. Landsbygdsentreprenörer med lokal förankring utgår från den egna tillgången till mark och vatten. Det är enskilda entreprenörer som skapar livskraft på landsbygden. Skraddarsydda enskilda och unika lösningar, som inte kan planläggas i förväg av myndigheter, är receptet för utveckling och ett ökat entreprenörskap på landsbygden.

Sveriges Fiskevattenägareförbund föreslår en lagändring som innebär att gårdsbaserad fisketurism, som ny och modern fiskerinäring på landsbygden, får samma lagstadgade

undantag från strandskyddet som traditionellt yrkesfiske. Ett alternativ kan också vara att införa ett nytt särskilt skäl för dispens som berör näringsverksamhet baserat på enskilt fiskevatten.

Avsaknad av lokal förvaltning utmed kusten, skärgården och de stora sjöarna

Genom en lagändring 1985 blev handredskapsfisket fritt på enskilt vatten utmed ostkusten och i de stora sjöarna. Det fria handredskapsfisket infördes i en tidsanda som präglades av tron på outtömliga fiskeresurser och av att göra fritidsfisket fritt och tillgängligt för att främja allmänhetens rekreationsbehov. Frifiskereformen upplevdes av den fiskerättsägande kust- och skärgårdsbefolkningen som en grov konfiskation och kom i förlängningen att lägga en död hand över det lokala förvaltnings- och fiskevårdsarbete som sedan urminnes tider bedrivits genom skärgårdsbyarnas försorg.

Frifiskereformen innebar i praktiken att staten tog över det ansvar för fiskevården som tidigare hade legat hos innehavarna av den enskilda fiskerätten, ett ansvar som man sedan i stort sett enbart har tacklat genom centrala regleringar utan lokala anpassningar och underifrånperspektiv. Lokal förankring och engagemang lyser med sin frånvaro och bristen på medel för konkreta åtgärder för att vårda fiskbestånden och vattenmiljön är påtaglig. Sveriges Fiskevattenägareförbund förordar istället en modern, dynamisk lokal förvaltningsmodell som skapar incitament för lokalt engagemang och därmed gagnar arbetet med att uppnå god beståndsvård och miljöstatus.

Potentialen att med en lokalt förankrad förvaltningsmodell som plattform utveckla företagandet inom fiske- och landsbygdsturismen i dessa unika fiskevatten är mycket stor. Fiskerätten kan för många skärgårdsbor jämföras med böndernas åkermark och är en grundförutsättning för att man ska kunna bo kvar och försörja sig på sin skärgårdsfastighet. Människors närvaro och verksamhet är förstås en viktig förutsättning för att uppnå miljömålet *Levande kust och skärgård*.

En allvarlig konsekvens av det fria handredskapsfisket var att möjligheten och motivet att bilda fiskevårdsområden och bedriva en samordnad lokal förvaltning av ostkustens enskilda fiskevatten försvann. Incitament och drivkraft för lokalt engagemang i fiskevård, fisketillsyn och utvecklingsarbete saknas då allmänheten utan kostnad kan skörda frukterna av detta arbete. Avsaknad av lokal förvaltning och ett i mångt och mycket okontrollerat gratis fritidsfiske från allmänhetens sida har bäddat för en situation där kustfiskbestånden på vissa håll är vikande vilket påkallar förslag om utökade generella fiskeregleringar. Som lök på laxen har också försämrade vattenmiljö, kaskadeffekter från det storskaliga östersjöfisket och en okontrollerad utbredning av mellanskarv och säl förvärrat situationen.

Sveriges Fiskevattenägareförbund argumenterar starkt för behovet av en lokal förvaltningsmodell för ostkustens och de stora sjöarnas enskilda fiskevatten. Lokal förvaltning och lokalt anpassade åtgärder är nödvändigt för en ändamålsenlig beståndsvård och en framgångsrik, hållbar fisketurismnäring.

Förslag till förvaltningsmodell för kusten och de stora sjöarna

I sötvatten utan frifiske har det bildats cirka 2 000 fiskevårdsområden med en äganderättslig plattform, rådighet över förvaltningen och möjlighet att bygga upp en fiskevårdsekonomi. Detta har kunnat ske tack vare lagen om fiskevårdsområden. Denna möjlighet saknas längs

kusten och i de stora sjöarna, vilket innebär att fiskeförvaltningen inte fungerar. Här saknas alltså lokal förankring, ekonomisk bas för fiskevård och långsiktighet.

Sveriges Fiskevattenägareförbundet har ett konkret förslag på förvaltningsmodell som skapar incitament för aktiv lokal skräddarsydd fiskereglering, konkreta fiskevårdsåtgärder och fisketillsyn. Det är en förvaltningsmodell som stärker det lokala ansvaret, genererar fiskevårdsmedel och dessutom öppnar kanaler för en tydlig dialog mellan myndigheterna och en idag splittrad ägarkrets. Behovet av fredningsområden och områdesskydd kan exempelvis med fördel förankras och lösas inom ramen för en sådan lokal förvaltningsmodell. Vårt konkreta förslag är att det införs en särskild fiskevårdsavgift för handredskapsfisket inom dessa områden. Initialt kanaliseras en betydande del av de inbetalda medlen till bildande och utveckling av lokala fiskevårdsområden enligt insjömodellen. Avgiften genererar även medel till miljöövervakning och lokalt åtgärdsarbete. Någon inskränkning i allmänhetens tillgång till fiske, annat än av biologiska fiskevårdsskäl, behöver inte följa av detta. Tillgängligheten blir densamma som för det fria handredskapsfisket. Genom modellen skulle det även skapas en stabil och trygg plattform för utveckling av småskalig fisketurism i skärgården inte minst som diversifieringsalternativ för kust- och skärgårdsfiskeföretagare. En lokal fiskeförvaltning är ett klokt och fruktsamt sätt att stimulera denna diversifiering som även är nödvändig för de socioekonomiska ambitionerna i miljömålet *Levande kust och skärgård*.

Kapitel 14 Regler, tillstånd och tillsyn

Utredningen föreslår:

- *att regeringen växlar upp arbetet med att förenkla för företag i besöksnäringen enligt det arbetssätt som har tagits fram inom regeringens överenskommelse med Sveriges Kommuner och Landsting (SKL) och Serverat. Alla myndighets-kontakter oavsett nivå eller ansvarsområde ska förenklas. Åtgärder ska anpassas utifrån företagens problembild och behov och kan därmed handla om att digitalisera tillståndsprocesser, förenkla lagstiftning eller förbättra service och handlägningsprocesser och resurser avsätts för att arbetet ska kunna slutföras 2020*

Sveriges Fiskevattenägareförbund vill betona betydelsen av generella regelförenklingar och i synnerhet gäller det att förenkla villkoren för småskalig näringsverksamhet på landsbygden.

Med vänlig hälsning

SVERIGES FISKEVATTENÄGAREFÖRBUND

Thomas Lennartsson
Förbundsdirektör
Sveriges Fiskevattenägareförbund
Lilla Böslid 146, 305 96 Eldsberga
Tel. 0702-70 83 24
Epost. thomas.lennartsson@vattenagarna.se
www.vattenagarna.se